

การสร้างบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักศึกษาเวียดนาม Constructing Culture-based Reading Materials to Improve Reading Skill of the Vietnamese Students

นิธอร พรอำไพสกุล (Nition Pornumpaisakul)

สุภัก มหาวรากร (Supak Mahavarakorn)

ผกาศรี เย็นบุตร (Phagasri Yenbutra)

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศไทย

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University, Thailand

Nguyễn Thị Loan Phúc

Faculty of Oriental Studies, University of Social Sciences and Humanities-

Vietnam National University, Vietnam

Nguyễn Kiều Yến.

Faculty of Japanese-Korean-Thai, University of Foreign Language Studies-

The University of Danang, Vietnam

E-mail: nition@g.swu.ac.th

Received: September 25, 2022, Revised: October 29, 2022, Accepted: December 3, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบทอ่านเชิงวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาเวียดนามมีวิธีดำเนินการวิจัยโดยสร้างเครื่องมือจำนวน 9 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 สวัสดิ์ หน่วยที่ 2 ตักบาตร หน่วยที่ 3 วัด หน่วยที่ 4 จอบ หน่วยที่ 5 ดินสอพอง หน่วยที่ 6 ยาดมส้มโอมือ หน่วยที่ 7 ดอกมะลิ หน่วยที่ 8 ส้มตำ และ หน่วยที่ 9 กลัวยาย จากนั้นปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้วจึงนำเครื่องมือไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชาวเวียดนาม ระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกไทยศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณ นครโฮจิมินห์ (University of Social Sciences and Humanities - Vietnam National University, Ho Chi Minh City) จำนวน 21 คน ผลการวิจัยพบว่า บทอ่านเชิงวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาเวียดนามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยบทอ่านวัฒนธรรม คำศัพท์ และวัฒนธรรมเวียดนาม ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมเวียดนามที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน โดยใช้ภาษาเวียดนามอธิบายบางส่วน บทอ่านนี้ทำให้นักศึกษาเวียดนามมีความรู้เพิ่มเติมด้านวัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมเวียดนาม รู้หลักการอ่านและสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยมีค่าประสิทธิภาพ ($E1=93.49/E2=85.5$) แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเวียดนามเข้าใจวัฒนธรรมไทย หลักการอ่านภาษาไทย และได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนามผ่านบทอ่านที่เป็นความรู้เรื่องวัฒนธรรมของสองประเทศ บทอ่านเชิงวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาเวียดนามนี้จึงสามารถนำไปใช้ป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้

นักศึกษาเวียดนาม และมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือสร้างความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมเวียดนาม

คำสำคัญ: บทอ่านเชิงวัฒนธรรม นักศึกษาเวียดนาม

Abstract

The research aimed to construct culture-based reading materials for the Vietnamese students. The research tool comprises 9 units: Unit 1 Sawasdee (Greeting), Unit 2 Food Offerings to the Buddhist Monks, Unit 3 Wat (Buddhist Temple), Unit 4 Ngorb (Farmer's Woven Hat), Unit 5 Din Sor Phong (White Clay), Unit 6 Yaa Dom Som Oh Mua (Citrus Inhaler), Unit 7 Dok Mali (Jasmine Flower), Unit 8 Som Tam (Green Papaya Salad) and Unit 9 Kluay Haii (Lost Banana). The research :her constructed and developed the tools according to expert advice. Twenty one second year undergraduate Vietnamese students studying Thai Studies at the University of Social Sciences and Humanities - Vietnam National University, Ho Chi Minh City were selected for the trial. The findings showed that culture-based reading materials constructed for the Vietnamese students contained content about Thai culture and vocabulary, and Vietnamese culture. The contents of Thai and Vietnamese cultures were related. The study showed that the reading materials helped the students understood more about Thai and Vietnamese cultures. They knew how to read and were able to do exercises on reading Thai language with the efficiency of E1/E2 at 93.49/85.5. This demonstrates that the students understood Thai culture, and their Thai language reading skills have improved. The study showed that the basic culture-based reading materials could be used in the learning and teaching of Thai language to Vietnamese students. These materials could play an important role in developing a better understanding between Thai and Vietnamese cultures.

Keywords: Culture-Based Reading Materials, Vietnamese Students

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้านไวยากรณ์หรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์และโอกาส สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคมในวาระต่าง ๆ เพราะมีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ วัฒนธรรม สถานภาพ และบทบาทในสังคมของบุคคล (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532, น.3) การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงควรเน้นด้านเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและเข้าใจลักษณะร่วมและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม สื่อการสอนด้านวัฒนธรรมจึงมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังที่ นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2547, น.269) กล่าวว่า “วัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน

จากการเรียน อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย เพราะเมื่อผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมไทยในขณะที่เรียนภาษาแล้ว เขาย่อม เข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมของชาติตน ซึ่งส่งผลให้ผู้สอน และผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน”

วัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญในปัจจุบัน เพราะเป็นเรื่องของบริบทและเนื้อหาของการสื่อสารทุกรูปแบบที่เชื่อมโยงสู่การเปรียบเทียบและเปรียบเทียบวัฒนธรรม รวมทั้งบริบททางวัฒนธรรม และวิธีที่แท้จริงในการเชื่อมโยงผู้เรียนสู่ภาษาเป้าหมาย วัฒนธรรมเป็นแก่นของการเรียนรู้ภาษา มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเพราะจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามบริบททางวัฒนธรรม สามารถเชื่อมโยงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายกับวัฒนธรรมภาษาแม่ของผู้เรียน (Lange & Paige, 2003, p.xi)

การศึกษาวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยจึงทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เพราะภาษาสัมพันธ์กับสังคมวัฒนธรรม สะท้อนแนวคิด ค่านิยม ความเชื่อ และวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย การเรียนรู้ระหว่างวัฒนธรรมจะทำให้เข้าใจซึ่งกันและกัน

การสร้างบทอ่านเชิงวัฒนธรรมไทยสำหรับนักศึกษาเวียดนาม จึงจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาไทย ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและเป็นการสร้างความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรมและยอมรับความแตกต่างของกันและกันในการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ทั้งยังเป็นการสนับสนุนการผลิตตำรา แบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างบทอ่านเชิงวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาเวียดนาม

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One-Shot Case Study (ประสาธน์ เณียงเฉลิม, 2556, น.120) มุ่งเน้นการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียวคือ นักศึกษาเวียดนาม โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาเวียดนามระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกไทยศึกษา และได้รับการสนับสนุนจากกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ พบว่ามีมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณ นครโฮจิมินห์ (University of Social Sciences and Humanities - Vietnam National University, Ho Chi Minh City) แห่งเดียวที่มีนักศึกษาเรียนวิชาเอกไทยศึกษาที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับเครื่องมือที่จะใช้วัด กล่าวคือกลุ่มเป้าหมายได้เรียนเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไทย เช่น วิถีชีวิต สังคม วรรณกรรม และประเทศไทยในปัจจุบัน กลุ่มเป้าหมายมุ่งเน้นการศึกษาวรรณคดีไทย และมีคุณสมบัติสอดคล้องกับเครื่องมือที่จะใช้ในการทดลอง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นนักศึกษาชาวเวียดนามระดับปริญญาตรีซึ่งศึกษาวิชาเอกไทยศึกษา ภาควิชาไทยศึกษา คณะตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณ นครโฮจิมินห์ (University of Social Sciences and Humanities - Vietnam National University, Ho Chi Minh

City) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 21 คน การวิจัยครั้งนี้จึงใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบ One-Shot Case Study มุ่งเน้นการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายนักศึกษาเวียดนามกลุ่มนี้เท่านั้น และใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับประเมินประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาเวียดนาม ได้แก่ บทอ่านเชิงวัฒนธรรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

1. บทอ่านเชิงวัฒนธรรม ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนามจำนวน 9 หน่วย มีวิธีการคัดเลือกเนื้อหาและวิธีการสร้างบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม ดังนี้

1. ศึกษาเรื่องวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเรื่อง และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างบทอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ เทคนิคการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม มหาวิทยาลัยฮานอย (Tran Cam, 2559, น. 19-33) การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2547, น. 268-278) การสอนทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2552) รายงานการวิจัยเรื่องกลวิธีบางประการในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ: วิเคราะห์จากแบบเรียนภาษาไทยพื้นฐาน 8 เล่ม (นวลทิพย์ เพิ่มเกษร, 2558, น. 113-154) ประสบการณ์การสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน: มหาวิทยาลัยต้าหลี่ มณฑลยูนนาน (บรรพต ศิริชัย, 2558, น.92-101) การสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี: แนวคิดการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ (พัทธยา จิตต์เมตตา, 2558, น.104-114) สถานภาพการสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (มีชัย เอี่ยมจินดา, 2550, น.28-32) สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคกลาง (มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย, 2542) การพัฒนาชุดการเรียนรู้เกี่ยวกับอารยธรรมไทย โดยใช้บทเพลงเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเวียดนาม (พัสวรรณ ศรีลาน และ นิธิอร พรอำไพสกุล, 2562, น. 10-20) Văn hóa ẩm thực phố Hiến (Dương Thị, 2017) Văn hóa tâm linh (Nguyễn Đăng, 1996) Văn hóa Việt Nam (Trần Quốc, 2013) Văn minh Trà Việt (Trịnh Quang, 2012)

2. กำหนดเกณฑ์การเลือกคำที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยภาคกลางเพื่อสร้างเนื้อหาวัฒนธรรมจากสารานุกรมวัฒนธรรมไทยภาคกลาง จำนวน 9 หมวด ได้แก่ หมวดความเชื่อและประเพณี หมวดเครื่องมือเครื่องใช้ หมวดประวัติศาสตร์การปกครองและสังคม หมวดอาหารการกิน หมวดการแต่งกายและเครื่องประดับ หมวดสุขภาพอนามัย หมวดภาษา หมวดวรรณกรรม และหมวดศิลปกรรม

3. ทศนศึกษา ณ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเพื่อเก็บข้อมูลด้านวัฒนธรรมเวียดนามที่คล้ายหรือมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมไทย ศึกษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมเวียดนามเพื่อนำไปเขียนเป็นเกร็ดความรู้ด้านวัฒนธรรมเพื่อให้ผู้เรียนชาวเวียดนามเข้าใจเนื้อหาด้านวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

จากทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยสร้างเนื้อหาของบทอ่านเชิงวัฒนธรรมแต่ละหน่วย โดยเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมเวียดนามเพื่อเป็นเกร็ดความรู้ที่ดึงดูดความสนใจของนักศึกษาเวียดนาม รวมถึงการออกแบบเนื้อหาวิธีการอ่าน

ภาษาไทยเรื่องต่าง ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงแบ่งเนื้อหาแต่ละหน่วยเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 บทอ่านวัฒนธรรม ส่วนที่ 2 วัฒนธรรมเวียดนาม และส่วนที่ 3 การอ่านภาษาไทย ทั้งหมดจำนวน 9 หน่วยการเรียนรู้ โดยต้องเหมาะสมกับผู้เรียนชาวเวียดนามที่กำลังเรียนภาษาไทยในระดับต้น ดังนี้

1. หมวดความเชื่อและประเพณี ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง “ตักบาตร” เพราะเป็นประเพณีที่นักศึกษาเวียดนามต้องรู้เพื่อความเข้าใจวิถีชีวิตและสังคมไทยในวัฒนธรรมพุทธศาสนา โดยผู้วิจัยเชื่อมโยงกับการนับถือศาสนาของชาวเวียดนาม

2. หมวดเครื่องมือเครื่องใช้ ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง “งอบ” ซึ่งเป็นหมวกแบบไทย เพื่อให้นักศึกษาเวียดนามรู้จักงอบ วิธีการทำ แหล่งผลิต และการใช้งาน โดยเชื่อมโยงเนื้อหาเกี่ยวกับหมวกแบบเวียดนาม ซึ่งใช้ในวิถีชีวิตเช่นเดียวกับคนไทย

3. หมวดประวัติศาสตร์ การปกครอง และสังคม ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง “วัด” ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและสังคมไทย เชื่อมโยงกับการทำบุญ การตักบาตร การแต่งกายไปวัด และวันพระ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องเมื่ออยู่ในสังคมไทย เนื้อหาเรื่องนี้ผู้วิจัยเชื่อมโยงกับดอกบัว ซึ่งเป็นดอกไม้สัญลักษณ์ของพุทธศาสนา และเป็นดอกไม้ประจำชาติของประเทศเวียดนามจะให้นักศึกษาเวียดนามเข้าใจได้ง่าย

4. หมวดอาหารการกิน ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหา “ส้มตำ” เพราะเป็นอาหารที่ชาวต่างชาติรู้จัก และมีลักษณะคล้ายยำแบบเวียดนาม

5. หมวดการแต่งกายและเครื่องประดับ ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง “ดินสอพอง” เป็นแป้งโบราณของคนไทยสำหรับทาหน้า และร่างกาย หรือนำไปผสมเพื่อใช้เล่นน้ำประแป้งในวันสงกรานต์ ดินสอพองสามารถเชื่อมโยงกับ “แป้งหนู” ของเวียดนาม ซึ่งเป็นแป้งที่มีลักษณะคล้ายดินสอพองของไทย

6. หมวดสุขภาพอนามัย ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง “ยาต้มส้มโอมือ” กล่าวถึงที่มา วิธีการใช้ วิธีการทำ ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญในยาต้มคือส้มโอมือ เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมของนักศึกษาเวียดนามที่รู้จักและเคยเห็นส้มโอมือ เพราะที่ประเทศเวียดนามนิยมนำส้มโอมือถวายพระ

7. หมวดภาษา ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง “คำทักทาย” เนื้อหากล่าวถึงคำว่าสวัสดี ซึ่งเป็นคำทักทายแบบคนไทย เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมการทักทายของชาวเวียดนาม

8. หมวดวรรณกรรม ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง “กล้วยหอย” ซึ่งเป็นวรรณกรรมขนาดสั้นของวัฒน์ วรรณยางกูร มีเนื้อหากล่าวถึงกล้วยที่หายไป แสดงวิถีชีวิตของคนไทยที่ได้รับประทานกล้วย นอกจากนี้นักกล้วยยังเป็นผลไม้สำคัญของประเทศไทย ซึ่งที่ประเทศเวียดนามก็มีกล้วย และใช้กล้วยเป็นส่วนประกอบสำคัญของอาหาร เช่น แหนมเนือง เป็นต้น

9. หมวดศิลปกรรม ผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่อง “ดอกมะลิ” เพราะเป็นดอกไม้ไทยที่ปรากฏในการประดับตกแต่ง งานฝีมือ ซึ่งดอกมะลิมีในวัฒนธรรมของนักศึกษาเวียดนาม

จากนั้นผู้วิจัยได้เรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา และกำหนดรายละเอียดของเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาไทยด้านการอ่าน โดยมีโครงสร้างของหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย บทอ่านวัฒนธรรมไทย คำศัพท์สำคัญ ความรู้เพิ่มเติม แบบฝึกหัดจากบทอ่าน วัฒนธรรมเวียดนาม หลักการอ่านภาษาไทย แบบฝึกการอ่านภาษาไทย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน

ตารางที่ 1 ตารางแสดงเนื้อหาการเรียนรู้และองค์ประกอบในแต่ละบทของเครื่องมือ

หน่วยการเรียนรู้	เกณฑ์การคัดเลือก	ความรู้เพิ่มเติม	วัฒนธรรม เวียดนาม	การอ่านภาษาไทย
1. สวัสดิ์	อยู่ในหมวดภาษา	ผู้แต่งตำราหลัก ภาษาไทย	คำทักทายของชาว เวียดนาม และ วัฒนธรรมการ ทักทายของชาว เวียดนาม	การอ่านอักษรนำ
2. ตักบาตร	อยู่ในหมวดความเชื่อ และประเพณี	ศาสนาในประเทศ เวียดนาม	การนับถือศาสนา ของชาวเวียดนาม	การอ่านออกเสียงคำที่มี มาตราตัวสะกดแม่กด
3. วัด	อยู่ในหมวด ประวัติศาสตร์ การปกครอง และสังคม	วันพระ	ดอกไม้ประจำชาติ เวียดนาม ซึ่งเป็น สัญลักษณ์ของ พุทธศาสนา	การอ่านออกเสียงคำที่มี เครื่องหมาย ทัณฑฆาต หรือการันต์
4. งอบ	อยู่ในหมวดเครื่องมือ เครื่องใช้	กระจาด	หมวกแบบเวียดนาม วิธีการใช้งาน และ วัสดุ	การอ่านออกเสียงคำที่มี มาตราตัวสะกด แม่กบ
5. ดินสอพอง	อยู่ในหมวดการ แต่งกายและ เครื่องประดับ	จังหวัดลพบุรีที่เป็น แหล่งผลิตดินสอ พอง	แป้งหนูที่มีลักษณะ คล้ายกับดินสอพอง ของไทย	การอ่านออกเสียงคำที่ ควบกล้ำ หรือคำที่มี พยัญชนะต้น 2 ตัว
6. ยาดมส้มโอมีอ	อยู่ในหมวดสุขภาพ อนามัย	ความสำคัญของ สมุนไพรไทย	ส้มโอมีอในประเทศ เวียดนาม	การอ่านออกเสียงคำที่มี สระอะ หรือคำประ วิสรรชนีย์
7. ดอกมะลิ	อยู่ในหมวดศิลปกรรม	พวงมาลัย	ชาดอกมะลิของ เวียดนาม และ สรรพคุณของชา ดอกมะลิ	การอ่านออกเสียงคำที่มี มาตราตัวสะกด แม่เกย
8. ส้มตำ	อยู่ในหมวดอาหารการ กิน	ความหมายของ ส้มตำ	ยำแบบเวียดนาม	การอ่านออกเสียงคำที่มี สระ โ-ะ
9. กล้วยหาย	อยู่ในหมวดวรรณกรรม	ชนิดของกล้วยใน ประเทศไทย	กล้วยของประเทศ เวียดนาม	การอ่านออกเสียงคำที่มี สระประสม ัว

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน จำนวน 9 ชุด ชุดละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 90 ข้อ เป็นข้อสอบ
ปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน จำนวน 1 ชุด จำนวน 50 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือสำหรับผู้เชี่ยวชาญก่อนจะนำบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยแบ่งการประเมินเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านภาษา แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ โดยใช้แบบสอบถาม 5 ระดับ ตามแนวคิดของ (พิสนุ พงศ์ศรี, 2557, น.202)

2. นำเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมทั้ง 4 ด้านเพื่อประเมินคุณภาพ

3. ผู้วิจัยนำผลการประเมินคุณภาพของเครื่องมือมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อประเมินคุณภาพหนังสือโดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม จำนวน 9 หน่วย

รายการประเมิน	คะแนนจาก			$\bar{X}$	S.D	ระดับ คุณภาพ
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	2	3			
1. ด้านเนื้อหา						
1.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5	4	5	4.66	0.58	ดีมาก
1.2 มีความถูกต้องทางวิชาการ	4	4	5	4.33	0.58	ดี
1.3 การอธิบายเนื้อหาชัดเจน	4	5	5	4.66	0.58	ดีมาก
1.4 จัดลำดับเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับความรู้ของ ผู้เรียนชาวต่างชาติ (นักศึกษาเวียดนาม ชั้นปีที่ 2)	4	4	5	4.33	0.58	ดี
2. ด้านภาษา						
2.1 ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่าย	4	4	5	4.33	0.58	ดี
2.2 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้อ่าน	4	4	5	4.33	0.58	ดี
3. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้						
3.1 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5	4	5	4.66	0.58	ดีมาก
3.2 มีความง่าย – ยากเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4	4	5	4.33	0.58	ดี
3.3 คำถามชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหา	4	4	4	4	0	ดี
4. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ						
4.1 ให้ความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ผู้เรียน	5	5	5	5	0	ดีมาก
4.2 เป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	4	5	5	4.66	0.58	ดีมาก
4.3 ช่วยพัฒนาความรู้และทักษะการอ่านให้กับผู้เรียน ชาวต่างชาติ	4	5	5	4.66	0.58	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	4.25	4.33	4.91	4.49	0.51	ดี

จากตารางที่ 2 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเครื่องมือโดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาตามรายการประเมินพบว่าด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับดีมาก และรายการประเมิน 3 ด้านอยู่ในระดับดี คือ ด้านเนื้อหา ด้านภาษา และแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าเครื่องมือวิจัยสามารถนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมในระดับดี ($\bar{X} = 4.48$)

การทดลองและเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้วไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาเวียดนามที่เรียนวิชาเอกไทยศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณ นครโฮจิมินห์ (University of Social Sciences and Humanities - Vietnam National University, Ho Chi Minh City) จำนวน 21 คน ทำการทดลองระหว่างวันที่ 7-16 ตุลาคม พ.ศ. 2562 ณ มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ณ นครโฮจิมินห์ (University of Social Sciences and Humanities - Vietnam National University, Ho Chi Minh City) วิทยาเขตตุ๊ก โดยให้บทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 9 หน่วย นักศึกษาเวียดนามทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียน 90 ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน 50 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือโดยนำไปทดลองกับกลุ่มเป้าหมาย

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการหาประสิทธิภาพของบทอ่านเชิงวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้พัฒนาทักษะภาษาไทยให้นักศึกษาเวียดนาม โดยใช้สัญลักษณ์ตามแนวคิดของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น.9) เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ก่อนการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยพิจารณากับกลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นชาวเวียดนาม แม้เรียนวิชาเอกไทยศึกษาแต่มีความรู้ความสามารถไม่เท่ากับเจ้าของภาษาหรือผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นการฝึกฝนทักษะการอ่านให้นักศึกษาเวียดนาม ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์ E1/E2 อยู่ในระดับ 75/75 การกำหนดเกณฑ์ครั้งนี้เพื่อหาประสิทธิภาพของบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย และเพิ่มเติมความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยให้แก่ผู้เรียนชาวเวียดนาม สูตรที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพผู้วิจัยใช้ตามแนวคิดของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น.9) มีดังนี้

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
คือ คะแนนรวมจากแบบทดสอบระหว่างเรียน

- A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียนทุกหน่วยรวมกัน
N คือ จำนวนผู้เรียน

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum f}{B}}{A} \times 100$$

- เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
N คือ จำนวนผู้เรียน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนทั้ง 9 หน่วยเพื่อหาประสิทธิภาพ E1

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนกับกลุ่มเป้าหมายเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน คะแนนเต็ม 90 คะแนน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E1 ผลการทดลองมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนหน่วยที่ 1-9 ของกลุ่มเป้าหมาย

คนที่	หน่วยที่ (คะแนนเต็ม 100)									ค่าเฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
1	88	100	88	88	88	99	99	99	99	94.22
2	100	100	100	99	99	88	99	99	77	95.67
3	88	100	100	99	100	99	88	99	100	97.00
4	88	100	100	99	99	88	99	100	100	97.00
5	99	100	100	99	88	88	77	100	100	94.56
6	99	100	99	99	99	88	99	99	100	98.00
7	99	100	88	88	88	88	100	88	66	89.44
8	88	100	77	88	99	99	99	66	77	88.11
9	99	100	100	100	88	99	100	100	100	98.44
10	99	90	100	99	99	99	100	88	100	97.11
11	99	100	100	99	99	99	99	100	100	99.44
12	99	100	100	99	99	99	99	100	100	99.44
13	99	88	100	100	88	88	99	99	99	95.56
14	99	99	99	100	99	99	88	77	77	93.00

คนที่	หน่วยที่ (คะแนนเต็ม 100)									ค่าเฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
15	77	99	77	88	99	88	77	99	77	86.78
16	77	100	99	99	88	99	88	99	99	94.22
17	55	66	66	77	77	77	77	66	66	69.67
18	99	100	99	99	99	55	99	99	88	93.00
19	55	55	0	0	0	0	0	0	0	55.00
20	88	99	99	100	99	99	99	100	77	95.56
21	0	0	100	99	100	88	100	100	100	98.14
$\sum x$	1739	1841	1791	1819	1794	1738	1785	1777	1702	1776.22
$\bar{X}$	91.53	96.90	94.26	95.74	94.42	91.47	93.95	93.53	89.58	93.49
E1										93.49

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ยทั้งหมดของนักศึกษาเวียดนามทุกคนพบว่าผ่านเกณฑ์ตัวแรก $E1=75$ แต่เมื่อพิจารณารายบุคคลพบว่ามึนักศึกษาเวียดนามที่ไม่ผ่านค่าประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ ($E1 = 75$) ในบางหน่วยการเรียนรู้ซึ่งมีจำนวน 2 คน ได้แก่ คนที่ 19 และคนที่ 21 โดยนักศึกษาเวียดนามคนที่ 19 ไม่ผ่านเกณฑ์ตัวแรกในทุกหน่วย ส่วนนักศึกษาคนที่ 21 ไม่ผ่านเกณฑ์ตัวแรกในหน่วยที่ 1 สวัสดิ์ และหน่วยที่ 2 ตักบาตร อย่างไรก็ตาม ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย อยู่ระหว่าง 89 – 97 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมกันเท่ากับ 93.49 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ($E1 = 75$)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนทั้ง 9 หน่วย เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง E2

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย เป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน คะแนนเต็ม 100 คะแนน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของ E2 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนของแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	คะแนนเต็ม 100 คะแนน	คิดเป็นร้อยละ
1	86	86.00
2	84	84.00
3	96	96.00
4	90	90.00
5	92	92.00

คนที่	คะแนนเต็ม 100 คะแนน	คิดเป็นร้อยละ
6	90	90.00
7	74	74.00
8	80	80.00
9	84	84.00
10	88	88.00
11	92	92.00
12	94	94.00
13	80	80.00
14	82	82.00
15	80	80.00
16	90	90.00
17	64	64.00
18	88	88.00
19	0	0
20	86	86.00
21	90	90.00
$\sum f$	1710	1710
$\bar{X}$	85.5	85.5
E2	85.5	85.5

จากตาราง 4 ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน E2 ได้ดังนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนามคิดเป็นร้อยละ 85.5 แสดงว่าหลังการเรียนรู้ 9 หน่วย กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ได้คะแนนคิดเป็นร้อยละ 85.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน E2 ที่กำหนดไว้ที่ 75

นักศึกษาเวียดนามที่ทำคะแนนได้สูงสุดคือนักศึกษาคนที่ 3 ได้ 96 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 96 จากการสัมภาษณ์นักศึกษาเวียดนามพบว่า นักศึกษาคนนี้ได้คะแนนสูงเพราะจดคำศัพท์ใหม่จากตัวบทเพราะเป็นสิ่งที่นักศึกษาสนใจมาก จากนั้นจึงนำคำศัพท์มาทบทวนความรู้และท่องคำศัพท์ในตัวบท ซึ่งบางอย่างนักศึกษาไม่สามารถค้นหาได้ในอินเทอร์เน็ต เนื้อหาของตัวบทสั้นพอดี จำได้ไม่ยาก โดยเฉพาะปรากฏคำศัพท์ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายตรงกันข้าม ซึ่งเป็นสิ่งที่ชอบมากที่สุด ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัย ไม่ยากมาก ดังนั้นนักศึกษาคนที่ 3 จึงได้คะแนนสูงสุด

ส่วนนักศึกษาเวียดนามที่ทำคะแนนได้น้อยที่สุด และไม่ผ่านเกณฑ์ตัวหลัง ($E2 = 75$) มี 3 คน ได้แก่ คนที่ 7 คนที่ 17 และคนที่ 19

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษา 3 คนพบว่า คนที่ 7 ได้คะแนน 74 คะแนน เนื่องจากตอนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนนักศึกษาไม่สบาย จึงทำให้เกิดอุปสรรคเมื่อทำแบบทดสอบ คนที่ 17 ได้คะแนน 64 คะแนน เนื่องจากจำคำศัพท์บางคำไม่ได้และบางครั้งสับสนคำที่มีความหมายคล้ายกัน นักศึกษาที่ได้คะแนนน้อยที่สุดคือคนที่ 19 ได้ 0 คะแนน เนื่องจากนักศึกษาค้นนี้เข้าเรียนในช่วงแรกในหน่วยที่ 1 และ หน่วยที่ 2 หลังจากนั้นนักศึกษาขอไม่เข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจากสุขภาพไม่แข็งแรง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยสรุปได้ว่า บทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนามมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 โดยประสิทธิภาพของคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบระหว่างเรียนคือ $E1 = 93.49$ คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียน $E2 = 85.5$ แม้ว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างเรียน แต่มีเหตุผลในเชิงการทดลอง ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่าผู้เรียนทั้งระยะในการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ ตั้งแต่การอ่านหน่วยต้นๆ จึงทำให้จำไม่ได้ และลืมคำศัพท์บางคำ ทั้งนี้แบบทดสอบหลังเรียนเป็นการประมวลเนื้อหาวัฒนธรรมที่เรียนทั้ง 9 หน่วย และการอ่านภาษาไทยแบบทดสอบหลังเรียนที่นักศึกษาทำ จึงไม่ใช่แบบทดสอบที่นักศึกษาผ่านตาหรือเคยเห็นมาก่อน แต่อย่างไรก็ตาม แม้ว่าแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างเรียน แต่ก็ยังเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 75/75 โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ได้คะแนน 80 คะแนนขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าคะแนนที่แสดงว่านักศึกษาเวียดนามมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในระดับดี และตั้งใจทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

ภาพที่ 1 หน้าปก และบทอ่านเชิงวัฒนธรรม หน่วยที่ 2 ตักบาตร

คำศัพท์สำคัญ (Từ vựng quan trọng)			
	คำ	คำอ่าน	ภาษาเวียดนาม
1	กับข้าว	กับ - ข้าว	thức ăn
2	ขนม	ขะ - หมม	bánh
3	ข้าว	ข้าว	com
4	เจ้าครู	ข้าว - ครู	sáng sớm
5	ตอนเช้า	ตอน - ข้าว	buổi sáng
6	ตัก	ตัก	xới, múc
7	ตักบาตร	ตัก - บาตร	cúng dường
8	ตอด	ตอด	cởi
9	นิมนต์	นิ - มน	mời (dùng cho nhà sư)
10	บาตร	บาตร	binh bát (củ nhà sư)
11	บิณฑบาต	บิณ - ทะ - บาตร	khất thực (nhà sư)
12	ประณิต	ประ - นิต	bỉ mĩ, cấn thân
13	ปัจจุบัน	ปัด - จ - บัน	hiện tại, hiện nay
14	ผลไม้	ผล - สะ - ไม้	trái cây
15	พระสงฆ์	พระ - สง	nhà sư
16	พายเรือ	พาย - เรือ	chèo thuyền
18	รองเท้า	รอง - เท้า	giày, dép
19	ริมถนน	ริม - ตะ - ถนน	ven đường
20	ริมแม่น้ำ	ริม - แม - น้ำ	ven sông

18

	คำ	คำอ่าน	ภาษาเวียดนาม
21	ศาสนา	สาต - สะ - หนา	tôn giáo
22	ศาสนาพุทธ	สาต - สะ - หนา - พุด	Phật giáo
23	หน้าบ้าน	หน้า - บ้าน	trước nhà

ความรู้เพิ่มเติม Kiến thức cần biết

คนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือศาสนาอิสลาม (อิศ - สะ - ลาม) และศาสนาคริสต์ (คริธ) ในประเทศไทยจึงมีคนที่นับถือศาสนาที่ต่างกันแต่อยู่ร่วมกันอย่างสันติ

Phần đông người Thái Lan theo đạo Phật, tiếp đến là đạo Thiên Chúa giáo và đạo Hồi. Vì vậy, mặc dù theo tôn giáo khác nhau nhưng tất cả mọi người đều sống hòa bình với nhau.

19

ภาพที่ 2 คำศัพท์สำคัญ และความรู้เพิ่มเติม จากบทอ่านเชิงวัฒนธรรม หน่วยที่ 2 ตักบาตร

จดตอบคำถามจากบทอ่าน (Đọc bài và trả lời các câu hỏi sau)

1. ตักบาตร หมายถึงอะไร.....
2. ตอนเช้าคนไทยมักทำอะไรที่ทำให้อิ่มสบายใจ.....
3. คนไทยใส่บาตรที่ไหน.....
4. ถ้าคุณต้องการใส่บาตร คุณจะทำอย่างไร.....
5. คนไทยใส่บาตรในบาตร.....

20

วัฒนธรรมเวียดนาม (Văn hóa Việt Nam)

การนับถือศาสนาของคนเวียดนาม (Tôn giáo của người Việt Nam)

ประเทศเวียดนามไม่มีศาสนาประจำชาติ คนเวียดนามนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และอื่นๆ โดยปฏิบัติตามศาสนาที่นับถือ คนที่นับถือศาสนาพุทธไปวัด คนที่นับถือศาสนาคริสต์ไปโบสถ์ และคนที่นับถือศาสนาอิสลามไปมัสยิด ไม่แตกต่างจากในประเทศไทย

Việt Nam là một quốc gia không có quốc giáo. Người Việt Nam có thể theo đạo Phật, đạo Thiên Chúa giáo, đạo Hồi... Người Việt Nam theo đạo Phật thường đi chùa, theo đạo Thiên Chúa đi nhà thờ và người theo đạo Hồi đi Thánh Đường Hồi giáo. Nhìn chung không có sự khác biệt mấy so với Thái Lan.

21

ภาพที่ 3 คำถามจากบทอ่านเชิงวัฒนธรรม และวัฒนธรรมเวียดนามที่เชื่อมโยงกับเรื่องการตักบาตร

อ่านภาษาไทย (Đọc tiếng Thái)			
การอ่านออกเสียงคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่กด (Đọc từ có phụ âm cuối là âm /-t/) ตัวสะกด คือ พยางค์หรือยัติภังค์ จัดเป็นกลุ่มตามเสียงตัวสะกด มี 8 กลุ่ม เมื่ออ่านต้องออกเสียงตัวสะกดร่วมกับสระ			
มาตรา แม่กด คือ พยางค์หรือยัติภังค์ของพยางค์ที่ไม่มีเสียง /ฮ/ เป็นตัวสะกด เวลาอ่านออกเสียงได้แก่ ค ต จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ ท ธ ศ ช ส			
Phụ âm cuối là phụ âm đứng sau nguyên âm. Phụ âm cuối được chia thành 8 nhóm. Khi đọc sẽ đọc kết hợp với nguyên âm trước đó.			
Nhóm phụ âm cuối /-t/ là những từ có phụ âm đứng cuối là âm /-t/, bao gồm những phụ âm sau: ค ต จ ช ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ณ ท ธ ศ ช ส			
ตัวอย่าง (ví dụ)			
พยางค์หรือยัติภังค์	คำ	คำอ่าน	ภาษาเวียดนาม
ค	มค	มค	con kiến
	กค	กค	cán
	ปค	ปค	đóng
ต	จค	จค	tâm trí
	สค	สค	động vật
	ชาค	ชาค	quốc gia

22

พยางค์หรือยัติภังค์	คำ	คำอ่าน	ภาษาเวียดนาม
จ	จรวจ	จรวค	kiếm tra
	จุง	จุง	giống như
	จ้าวจ	จ้าว-จรวค	công an
ช	ราช	ราช	hoàng, vương, long; chúa (con vật)
	พิช	พิค	thực vật
	เพชร	เพค	kim cương
ช	ก๊าซ	ก๊าค	khí ga
ฎ	กฏ	กค	luật
	มงฎ	มจ-กค	vuông miện
ฏ	ปรากฏ	ปจ-กค	xuất hiện
ฐ	อิฐ	อิค	gạch
	อุฐ	อุค	lạc đà
ฑ	ครุฑ	ครุค	chim thần garuda
ฒ	วัฒนา	ว้ค-ทะ-นา	tiến triển
	รฒ	รค	xe
ณ	สามรถ	สา-มาค	có thể
ท	บาท	บาค	đơn vị tiền tệ Thái Lan
	แพทย์	แพค	bác sĩ

23

ภาพที่ 4 วิธีการอ่านภาษาไทย การอ่านออกเสียงคำที่มีมาตราตัวสะกด แม่กด

บทสรุป

บทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนามแต่ละหน่วยแบ่งเป็นส่วนที่ 1 บทอ่านวัฒนธรรมและคำศัพท์ ส่วนที่ 2 วัฒนธรรมเวียดนาม ส่วนที่ 3 หลักการอ่านภาษาไทย แบบฝึกการอ่านภาษาไทยและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้มีเกณฑ์ประสิทธิภาพทั้ง E1 และ E2 ตามที่กำหนดไว้คือ 75/75 โดยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนของ E1 มีคะแนนเฉลี่ย 93.49 หน่วยการเรียนรู้ที่ได้คะแนนสูงสุดคือหน่วยที่ 2 ตักบาตร มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 96.90 คะแนน หน่วยการเรียนรู้ที่กลุ่มเป้าหมายได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดซึ่งหมายถึงมีเนื้อหาที่ยากที่สุด ได้แก่ หน่วยที่ 9 เรื่องกล้วยหาย ได้ค่าเฉลี่ย 89.58 คะแนน แสดงให้เห็นว่าบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเล่มนี้มีประสิทธิภาพ เพราะนอกจากนักศึกษาเวียดนามจะได้รู้เรื่องวัฒนธรรมไทยแล้ว ยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมเวียดนามที่มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นวิธีการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยใช้การเปรียบเทียบทางวัฒนธรรม นักศึกษาเวียดนามมีความพึงพอใจมากเพราะได้รับความรู้เพิ่มเติมด้านวัฒนธรรมเพิ่มวงศัพท์ ได้เปรียบเทียบวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมเวียดนาม ได้ฝึกอ่านภาษาไทย ทำแบบฝึกหัด และการตอบคำถามจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ทำให้เข้าใจเนื้อหาทางวัฒนธรรมและได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ซึ่งตรงตามจุดมุ่งหมายการสร้างบทอ่านเชิงวัฒนธรรมไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาเวียดนาม ที่ช่วยให้นักศึกษาชาวเวียดนามได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยจากการอ่าน และส่งเสริมความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เมื่อกลุ่มเป้าหมายเรียนรู้หน่วยที่ 1 – 9 ทั้งหมดแล้วจึงทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ของบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนาม ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.5 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้คือ E2 = 75

จากข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยสรุปได้ว่า บทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนามมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 โดยประสิทธิภาพของคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนคือ $E1 = 93.49$ คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน $E2 = 85.5$ ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบวัดผลวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบระหว่างเรียนซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่ามีปัจจัยที่ทำให้คะแนนลดลง เช่น ผู้เรียนลืมนำคำศัพท์ การไม่ได้ทบทวนบทเรียน จึงอาจลืม แต่ค่าเฉลี่ยยังเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้คือ 75/75 โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ได้คะแนน 70 ขึ้นไป ซึ่งเป็นค่าคะแนนระดับดี ผู้วิจัยพบว่าการสอนวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายโดยเปรียบเทียบวัฒนธรรมภาษาแม่ของผู้เรียนช่วยให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ แสดงว่าบทอ่านเชิงวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักศึกษาเวียดนามช่วยเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามได้

การอภิปรายผล

จากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ในหลายประเด็น ดังนี้

การจัดการเรียนรู้ด้านภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมของผู้เรียน เพราะนอกจากการได้รับความรู้เรื่องภาษาและวัฒนธรรมแล้ว จะได้ความคิดความรู้เรื่องวัฒนธรรมที่มีความคล้ายคลึงกัน การใช้วิธีการเปรียบเทียบทางวัฒนธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศมองเห็นประเด็นทางวัฒนธรรม และช่วยให้ผู้สอนเตรียมเนื้อหาการสอนได้ถูกต้อง เข้าประเด็นความสนใจและทำให้ผู้เรียนจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้รวดเร็ว อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเชื่อมโยงความคิดกับประสบการณ์เพื่อสร้างองค์ความรู้ หรือสร้างความคิดรวบยอดได้ การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเน้นเรื่องวัฒนธรรมจึงควรคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา เพราะนักศึกษาชาวต่างชาติจะสามารถเชื่อมโยงความคิดเข้ากับประสบการณ์และทำความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมในภาษาที่สองได้ดีขึ้น เนื้อหาวัฒนธรรมเป็นเรื่องซับซ้อน และเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละวัฒนธรรม การจัดการเรียนการสอนเรื่องวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติจึงจำเป็นต้องรู้จักเข้าใจวัฒนธรรมของผู้เรียน จึงจะช่วยในการอธิบายเรื่องความเปรียบเทียบหรือเปรียบเทียบทางวัฒนธรรมได้ ที่สำคัญคือความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมของกันและกันจะลดช่องว่างเรื่อง “ความไม่รู้” ซึ่งนำไปสู่ความคิดเห็นที่แตกต่างได้ เพราะวัฒนธรรมเป็นเรื่องเฉพาะและละเอียดอ่อน จึงต้องมีวิธีการนำเสนออย่างถูกต้องและเหมาะสม

การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับเบื้องต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอธิบายรายละเอียดเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม จำเป็นต้องใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนแทรกการอธิบายเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสนุกกับการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมมากขึ้น เช่นเดียวกับการเรียนทักษะทางภาษาต่างประเทศเบื้องต้นหรือพื้นฐาน อาจารย์ผู้สอนควรเป็นอาจารย์เจ้าของภาษาของผู้เรียน จึงจะทำให้การสื่อสารมีความรวดเร็วเข้าใจถูกต้องตรงกัน นอกจากนี้อาจารย์ผู้สอนยังเห็นถึงความแตกต่างและความเหมือนระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาเป้าหมาย ดังมีงานวิจัยสนับสนุนหลายเรื่อง เช่น การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐกัมพูชา (นัทธี เพชรบุรี และวรรณวิษา บัณคัม, 2560, น.57-68) แนวทางและข้อควรปฏิบัติในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่นักศึกษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ (รัชดา ลาภใหญ่, 2559, น.37-47) และการสอนภาษาไทยเป็น

ภาษาที่สองสำหรับเด็กชาติพันธุ์เขมรถิ่นไทย (อภิรติ ไชยกาล, วรวรรณ เหมชะญาติ, และสร้อยสน สกลรักษ์, 2561, น.109-132)

การใช้ภาษาเวียดนามในการอธิบายเนื้อหาด้านวัฒนธรรม จึงทำให้นักศึกษาเวียดนามเข้าใจและได้รับความรู้ทางวัฒนธรรมไทยที่ถูกต้อง ประเทศไทยกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ทำให้คล้ายคลึงกันในด้านสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ซึ่งสัมพันธ์กับความเชื่อ ประเพณี ทำให้เกิดวัฒนธรรมที่เป็น “รากร่วม” หากผู้สอนสามารถเชื่อมโยงให้ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเข้าใจและเรียนรู้วัฒนธรรมร่วมได้ จะทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสนุกและสร้างความเข้าใจระหว่างกันมากขึ้น ทั้งยังช่วยลดช่องว่างเรื่องความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมของเวียดนาม ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมไทยและเห็นภาพชัดเจน ส่งผลต่อความเข้าใจในการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสอดคล้องกับวิธีการเปรียบเทียบทางภาษาของผู้เรียน (Contrastive Analysis) ซึ่งใช้ในเรื่องการสอนภาษา ผู้วิจัยนำมาปรับใช้กับเนื้อหาด้านวัฒนธรรม ซึ่งผู้วิจัยพบว่ามีความสำคัญมากในกระบวนการสอนลักษณะความคล้ายคลึงทางวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมเวียดนาม ช่วยสนับสนุนให้นักศึกษาเวียดนามเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมเร็วขึ้น

เนื้อหาด้านวัฒนธรรมจึงสามารถสอดแทรกให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเรียนได้ตั้งแต่ระดับต้น แต่ผู้สอนต้องหาเทคนิคและเนื้อหาในการนำเสนอเรื่องราวทางวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างเข้าใจบริบทวัฒนธรรมด้วย การสร้างบทอ่านเชิงวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามในครั้งนี้ จึงสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ว่า “การเรียนรู้ภาษาควบคู่กับวัฒนธรรม”

ข้อเสนอแนะ

ศึกษาวิจัยและพัฒนาบทอ่านวัฒนธรรมที่เป็นเรื่องเฉพาะด้านสำหรับผู้เรียนชาวเวียดนาม

องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย

บทอ่านเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวเวียดนามเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยจากการอ่าน และส่งเสริมความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมไทยสำหรับผู้เรียนชาวเวียดนาม

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2547). การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ. *วารสารวรรณวิทัศน์*, 4 (พฤศจิกายน), 268-278.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2552). *การสอนทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: มิสเตอร์ก๊อปปี้.

- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2558). รายงานการวิจัยกลวิธีบางประการในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศวิเคราะห์จากแบบเรียนภาษาไทยพื้นฐาน 8 เล่ม. *วารสารวรรณวิทัศน์*, 12(พฤศจิกายน), 113-154.
- นัทธี เพชรบุรี และวรรณวิษา ปั่นคุ้ม. (2560). การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐกัมพูชา. *วารสาร มทร.สุวรรณภูมิ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 2(1), 57-68.
- บรรพต ศิริชัย. (2558). ประสบการณ์การสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน: มหาวิทยาลัยต้าหลี่ มณฑลยูนนาน. ใน สุภัค มหาวรากร (บ.ก.), *การประชุมวิชาการระดับชาติ “ภาษา วรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: การเรียนรู้และสร้างสรรค์ จากสังคมไทยสู่สังคมโลก” ครั้งที่ 2*. (น. 92-101) กรุงเทพมหานคร: สันติศิริการพิมพ์.
- ประสาธ เนืองเฉลิม. (2556). *วิจัยการเรียนการสอน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัทธยา จิตต์เมตตดา. (2558). การสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี: แนวคิดการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ. ใน สุภัค มหาวรากร (บ.ก.), *การประชุมวิชาการระดับชาติ “ภาษา วรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: การเรียนรู้และสร้างสรรค์ จากสังคมไทยสู่สังคมโลก” ครั้งที่ 2*. (น. 104-114) กรุงเทพมหานคร: สันติศิริการพิมพ์.
- พัสวรรณ ศรีลาน และนิธอร พรอำไพสกุล. (2562). การพัฒนาชุดการเรียนรู้เกี่ยวกับอารยธรรมไทยโดยใช้บทเพลงเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเวียดนาม. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ*, 21(1), 10-20.
- พิสนุ พงศรี. (2557). *การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ด้านสุทธการพิมพ์.
- มีชัย เอี่ยมจินดา. (2550). สถานภาพการสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. *วารสารวิชาการ*, 10 (3), 28-32.
- มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย. (2542). *สารานุกรมวัฒนธรรมไทย ภาคกลาง เล่ม 1-15*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสารานุกรมวัฒนธรรมไทย ธนาคารไทยพาณิชย์.
- รัชดา ลาภใหญ่. (2559). แนวทางและข้อควรปฏิบัติในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้แก่นักศึกษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 12(21), 37-47.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิรดี ไชยกาล, วรพรรณ เหมชะญาติ, และสร้อยสน สกลรักษ์. (2561). การสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองสำหรับเด็กชาติพันธุ์เขมรถิ่นไทย. *วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง*, 14(1), 109-132.
- TU, Tran Cam. (2016). Thai teaching technique for Vietnamese students, Hanoi University. Edited by Supak Mahavarakorn. The Proceedings of the 3rd National Academic Conference: The Thai teaching in Asia. Thai and Oriental Language Department, Faculty of Humanites, Srinakharinwirot University; Thailand: Santisiri.
- Dale, L. Lange, & Paige, R.Michael. (Eds.). (2003). *Culture as the core: perspectives on culture in second language learning* (3rd ed.). Connecticut: Information Age Publishing Inc.
- Duy, Nguyễn Đăng. (1996). *Văn hóa tâm linh*. In lần thứ 2. Hà Nội: NXB Hà Nội.

Dũng, Trịnh Quang. (2012). *Văn minh Trà Việt*. Hà Nội: NXB Phụ Nữ.

Vượng, Trần Quốc. (2013). *Văn hóa Việt Nam*. Hà Nội: NXB Thời Đại.

Cẩm (Chủ biên), Dương Thị. (2017). *Văn hóa ẩm thực phố Hiến (Nghiên cứu)*. Hà Nội: NXB Hội Nhà Văn.